

venitū damnavit propositiones Quesnelli, rumor insonuit in Academiis, & scholis, damnatam esse doctrinam Thomisticam de gratia efficaci, & prædestinatione gratuita; & quamvis satis clare in Bulla *Pastoralis* justissimus Pontifex mentem suam aperuisset, adhuc non quiescebant; & necesse fuit, ut Benedictus XIII. ad suos Dominicanos scriberet Breve, in quo illos suaderet, ut calumniam contemnerent. Mussitantibus adhuc, ex quo per revocationem Bullarum ad confirmationem privilegiorum Regularium a Benedicto editarum fuit etiam revocata Bulla *Pretiosus*, necesse fuit, ut justissimus Clemens mentem suam, & Prædecessorum suorum aperiret. Ex quo speramus obturata esse calumniantium ora, & linguas malignantium confixas. Hoc idem profecto evenit, si, postquam Alexander VII. in Bulla *Sollicitudo omnium Ecclesiarum*, merito celebrata uti favorabiliore Mystero cæteris, rotundis verbis dixerit, se noluisse decidere, quod a Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuit decisum; immo potius puniat gravissimis pœnis censurantes opinionem contrariam; si, inquam, exaudiat devota supplicatio oratorum, impune censure inuretur, quod hucusque vetitum fuit censura injuri.

XXIV. Declamant magno verborum strepitu, quod si unquam tempora desiderarunt accelerationem hujus negotii, præsentia certe sunt opportuna, & necessaria, ut Hydræ Jansenistarum frangantur capita, qui exemplo articuli Conceptionis, qui exterius veneratur, & interius negatur, putant posse illis permitti intrinsecus non adherere Pontificiis Constitutionibus damnantibus errores Jansenii, & per silentium obsequiosum extrinsecus obedientiæ Ecclesiæ satisfacere.

At rogamus viros Theologos, ut serio perpendant, aliam esse causam Jansenistarum, & aliam illorum, qui non adhæserunt sententiæ piæ. Jansenistæ recedunt dolose ab obedientia Ecclesiæ per illorum silentium fraudulenter nuncupatum obsequiosum; quia Summi Pontifices Innocentius X., Alexander VII., & Clemens XI. expresse damnarunt quinque

pro-